

El 'Rock en el ruedo', de Miguel Ríos

Miguel Ríos arriba a València després d'una gira estival buida de grans èxits. El número u del roc de l'estat no passa precisament per un bon moment.

J. A. Mollà

Quina cornada ha rebut en el compte bancari el senyor Miguel Ríos. I això per llançar-se com un espontani amb el «Rock en el ruedo» a una sorra famolenca d'una altra sang, i només amb una espasa de cartó.

En un principi, des dels quarters d'hivern madrilenys, es va dissenyar la història roquera, que, selectivament, havia d'al·lucinar la «basca» d'unes quantes ciutats de l'estat ben escollides. Establida, doncs, la premissa, no calia demanar l'ajuda de cap organitzador «provinciano». Des de la talaia dels despatxos madrilenys, la gira d'estiu 85 era arribar i carregar. A més, el granadí s'havia buscat una bona colla d'assessors perquè li dibuixassen un circ de roc pràctic, enlluernador i d'impacte ràpid.

Aquest xic que arribà a Madrid amb el *twist* regalimant-li per la boca, fa dues dècades, segueix amb una empena encomiable, i, tot i que era conscient dels riscos, enguany havia greixat la maquinària amb els olis oportuns. La volta havia estat dissenyada estratègicament en dues fases. La primera començava el 31 de maig a Còrdova. El 26 de maig Miguel feia de protagonista en el programa del primer canal de TVE *Autorretrato*. Tres dies després, era entrevistat en *Tocata*. Dimecres 5 de juny, apareixia en *Tablón de anuncios*. El 21 de juny, en el sorollós programa de Pedro Ruiz hi ha la presència, també, del número u del roc espanyol. Després de passar per *Tatuaje*, el 26 de juny, la traca final televisiva, un especial d'una hora, sobre el «Rock en el ruedo», en l'únic concert on realment va acudir la gent, el de Madrid, que se'ns aparegué molt fluix vist des de l'altra part de la pantalla.

Fenomen de masses, en crisi.

Després d'aquesta «campanya d'imatge» i amb el preu per entrada fixat en 1.100 pessetes, les previsions estimaven una mitjana de 15.000 acòlits en el recital de Còrdova. Només se n'aplegaren 6.000. Era el primer avís. A Múrcia n'eren 1.000. A Jaén, Pamplona i Albacete es va suspendre. L'escarransida venda d'entrades així ho aconsellava.

Només havien passat tres anys des de l'esclat del «Rock Ríos». Aquell any, un míting triomfal, amb mig milió de madrilenys, tancava la triumfant campanya electoral socialista. Va ser un any de coquetes amb mel. El «Rock de una noche de verano», en 1983, va servir per a mantenir la flama, amb el suport d'una marca de begudes i una més que polèmica col·laboració del Ministeri de Cultura.

Ara, en el «ruedo» ha arribat el bac. La segona fase havia de començar el dia u d'agost a Gijón, i va ser reconvertida per la via de la simplificació. Tanmateix, la pela ja estava assegurada. Tres milions de *cachet* fix i el cinquanta per cent a partir dels quatre milions per la ven-

da en taquilla. Ajuntaments i organismes oficials esperaven amb els braços oberts el desenganyat líder de la «basca».

Així, va ser Xàtiva i no Gijón l'escollida per a iniciar la recuperació econòmica. Això a partir d'una crida a tots els mitjans de comunicació valencians perquè se'n fessen ressò. En

la roda de premsa el «Rock en el ruedo» ja quedava una mica desdibuixat. El cantant va escampar la frivolidat sobre totes les preguntes. La «reconversió» encetada en la capital de la Costera no va reeixir del tot. I això que el preu de l'entrada ja havia disminuït a 700 pessetes.

Miguel Ríos, com a fenomen de masses, ha entrat en la recta de la crisi. De sempre, el sector més qualificat de la crítica roquera ha preferit oblidar els seus muntatges, muntats cada any amb un esperit acostat al messianisme providencial juvenil.

Ara arriba a València, contractat per un organisme oficial. És una bona ocasió per mesurar l'acceptació que suscita entre nosaltres. Ja no són 700 pessetes, només cal ajuntar-ne 500 per a assistir-hi. Són les rebaixes de l'agost. Segons ell mateix declara, «Es posible que conmigo la figura del empresario tenga que abolirse... Desgraciadamente, muchos empresarios no entienden por qué quiero llevar siempre el mejor equipo posible, las mejores luces posibles...» Ara veurem si en aquesta ocasió paga la pena. □